

Preek ds. T.J. Keegstra – H.C. Zondag 22

Ps. 30 : 1

Ps. 30 : 2, 3

Ps. 30 : 4, 5

Ps. 30 : 6, 7

Ps. 16 : 4, 5

Lezen: 1 Korintiërs 6 : 1 - 10 en 2 Korintiërs 6 : 11 - 7 : 1

Tekst: H.C. Zondag 22

Gemeente van de Here Jezus Christus, broeders en zusters,

Wat is deze zondag geweldig voor mensen die vanaf hun kinderjaren met de dood in hun schoenen lopen! Nee, dat wordt niet altijd zo beleefd door ons. Vooral als je jong bent reken je haast niet met de dood. En dat hoeft ook niet. Want we zijn verlost om blije mensen te zijn. Maar intussen staat door de zonde toch op ons leven het stempel van de dood gedrukt. Geen mens die zich daaraan kan ontworstelen. En geen wetenschap die dat kan veranderen. Ook geen medische wetenschap. Zij kan het leven verlengen door operaties. Of door een harttransplantatie. Maar aan het feit van de dood kan zij niets veranderen! Dat kan de HERE alleen. En Hij wil het ook! Op Golgotha heeft Hij in de Here Jezus de angel uit die dood getrokken. Daarom mogen we straks het moment beleven dat het sterfelijke door het leven wordt verslonden. Ook al moeten we vroeg of laat tegen die dood de nederlaag lijden, we hebben toch de overwinning op zak!

Hoe vertroostend is dat. Maar ook: Hoe verplichtend! Want we moeten ook leven uit die overwinning. Alleen wanneer ons leven Christus is, betekent ons sterven winst!

De boodschap van de preek is als volgt samengevat:

Dankzij de verlossing van de Here Jezus mogen wij leven.

1. Vandaag
2. Bij het sterven
3. Bij de wederkomst

1. Geloof u? Leeft u? Dat zijn beslissende vragen hier. Wil ik straks leven dan moet ik vandaag beginnen te leven. Maar wat zijn we dan rijk, dat we ook zo kunnen leven.

Dank zij de Here door zijn Geest. Want let maar even weer op het verband. Ook deze zondag is verbonden met zondag 20 de Heilige Geest die als de Geest van Christus diens werk voltooit en naar de voleinding brengt! Om zijn lijden heeft de Here Jezus op Pasen de overwinningstrofee van het leven gekregen. Voor Hem zelf en ook voor ons. Voor allen die Vader Hem gegeven heeft. Zijn leven mag triomferen in ons! En dat doet Hij door zijn Geest. Rusteloos is die Geest aan het werk om ons naar de eindoverwinning te brengen. Naar dat moment waarvan 1 Kor. 15 zingt: "Dood waar is uw overwinning?"

Dood waar is uw prikkel? De prikkel van de zonde is de dood en de kracht van de zonde is de wet. Maar God zij gedankt die ons de overwinning geeft door Jezus Christus, onze Here." Maar dan moet die overwinning wel zichtbaar bij ons worden. Vanwege dat werk van de Geest mogen we niet dezelfde blijven. Daarvoor is de prijs die de Here Jezus betaalde, te hoog geweest. We zijn met bloed gekocht! Daarom zoekt de Geest de heiliging van heel ons hebben en houden. Met al wat ik heb en ben - met mijn lichaam en mijn ziel, mijn verstand en mijn hart, mijn handen en mijn voeten, mijn vlees en mijn bloed - wijdt Hij me aan de Here Jezus en aan Vader toe. Straks bij de opstanding definitief. Maar hier begint dat al. Door zijn Geest heeft de Here Jezus al beslag op ons leven gelegd. Het nieuwe leven is niet puur toekomstig. Iets dat met vandaag niets te maken heeft. Nee, hier wordt ons leven al geheiligd. In de kerk en door de opvoeding is de Geest met zijn Woord daarmee bezig. Dat Woord is zijn middel tot onze wedergeboorte. Daardoor dringt Hij ons tot levensheiliging. Nee, dat gaat niet zonder verzet van ons vlees. Want de begeerte van dat vlees gaat in tegen de Geest. Ook ons bloed jaagt ons onophoudelijk naar de zonde toe. Want ons vlees en ons bloed zijn aan

de dood onderworpen. In ons lichaam vreet het vergif van de dood dat ons meesleept naar en straks ons doet neerdalen in het graf. Dan wordt ons kostelijk geschapen lichaam aan de dood prijs gegeven. Niet per ongeluk maar omdat de zonde ons bloed vergiftigt en ons vlees verteert. Daarvan komt de Here Jezus ons verlossen door zijn Geest. Niet alleen onze ziel, ook ons lichaam. Hij versmaadt dat lichaam niet. Hij neemt het aan. Hij maakt het tot zijn eigendom. We zijn met heel ons leven van Hem. Heel ons bestaan is door Hem gekocht. En dat bezegelt Hij door zijn Geest. "Of weet u niet dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest die in u woont, die u van God ontvangen hebt. En dat u niet van uzelf bent? Want u bent gekocht en betaald! Verheerlijkt dan God met uw lichaam."

Ook ons lichaam is op Golgotha gekocht en betaald. En daarom heeft de Here Jezus door zijn Geest daar beslag op gelegd. Daarom moet naar 1 Kor. 6, hoererij ons verboden terrein zijn. (*contrabande = verboden waar / smokkelwaar*) En elke gemeenschap met de zonde van de wereld, zegt 2 Kor. 6. Die zonde past niet meer bij ons. Want we zijn tempel van de levende God. God heeft door het kruis zijn belofte vervuld: "Ik zal onder hen wonen en wandelen en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn". Daarom geldt nu: "Ga weg uit hun midden en scheid u af, spreekt de Here, en houd niet vast aan het onreine. En Ik zal u aannemen en Ik zal u tot Vader zijn en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Here, de Almachtige. Daar wij nu deze belofte hebben, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedeling van het vlees en van de geest en zo onze heiliging volmaken in de vreze Gods."

We worden geheiligd door de Geest. Daarom moeten wij onszelf reinigen. We moeten zelf tonen dat we meer dan overwinnaars zijn. Niet met een stukje van ons: onze ziel. Nee, heel ons leven is door de Here Jezus gekocht. En dat leven verlost Hij door zijn Geest. Ons zitten en opstaan, ons werken en bidden, ons gaan en liggen, het moet allemaal voor de Here Jezus zijn. "Of u dan eet of drinkt, of wat u doet, doe het tot eer van God." Daarvoor zijn we verlost! Daarvoor worden we ook vernieuwd. De Geest schept ons heilige tongen om God te loven. Heilige oren om zijn Woord te horen. Heilige voeten om op Vaders weg te gaan. Heilige handen om Vaders werk te doen. Het gaat hier in zondag 22 over de werkelijkheid van elke dag. We zijn vandaag al van de Heilige Geest. Wij, zoals de Here Jezus naar lichaam en ziel ons met zijn bloed heeft gekocht. We zijn van binnen en van buiten tempels van de heilige Geest, die in Hem, ons Hoofd, en in ons, zijn leden, woont. Laat dat aan de wereld zien. In de afkeer die u van de zonde hebt. En in heel de manier waarop u in de wereld leeft. Laat dat leven christelijk zijn. Vol van Hem door zijn Geest. O, wat is er nog een 'wereld' in de kerk, waarbij 'dit ons vlees' het hoogste woord heeft. We gaan onze eigen gang en praten over haast niets anders dan over eten, drinken en kleding, salaris en inkomen, winst en verlies. We klagen ook met de wereld mee over lage uitkeringen, stijgende prijzen en zware belastingdruk. Dat is ook wat Paulus vleselijk noemt in de kerk. Het geloof gaat zwijgen voor 'dit mijn vlees'. Daarmee bedroeven we de Geest net zo erg als met grove zonden. Want Hij heeft zijn hand op ons gelegd. Hij heeft ons geheiligd. Daardoor kunnen we niet meer leven en spreken als de wereld doet. Want in die Geest heeft Vader zijn belofte vervuld: "Ik zal onder hen wonen en wandelen. En Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn." Daar kun je toch mee verder, broeders en zusters, jongens en meisjes. Ook in dure tijd en hongersnood. En in een wereld die langs de afgrond balanceert. Of als je lichaam door ziekte gesloopt wordt. Als het instort midden in zijn bloei. Ook als het graf boven je gesloten wordt. Want je weet je tempel van de Heilige Geest. Zalig de doden die in de Here sterven van nu aan! Mijn vlees, ja, onophoudelijk begeert het nog tegen de Geest. Maar ik grijp de Here aan door het geloof. En dan houdt Hij me vast. Zelfs als alles me ontvalt en ik aan de ontbinding van het graf wordt prijs gegeven. Gods heiligen zullen geen verderf meer zien! Want ik geloof de opstanding van het vlees. Dat is: Ik geloof dat de Geest vandaag al mijn leven wil heiligen. En dat Hij daarom straks die heiliging zal voltooien. Dankzij die Geest heb ik zelfs bij mijn dood de overwinning op zak!

2. Dat is het tweede: dankzij de verlossing van de Here mogen bij leven bij ons sterven. Ja, want die Geest beheerst ons niet alleen vandaag, Hij beheerst ons ook in de dood. Straks komt ook voor mij het moment van mijn sterven. Dan is er niet even een onderbreking. Zoiets als een doodslaap of een niets. Nee, ik ga meteen naar de Here Jezus toe. Want ik ben een tempel van de heilige Geest die in Hem als in het Hoofd en in ons als zijn leden woont. Er is gemeenschap tussen de Here en ons door zijn Geest. Die gemeenschap wordt ook bij het sterven uitgewerkt. Ik weet niet wat er bij dat sterven precies gebeurt. Veel is daarbij Gods geheim. Maar dit is zeker dat we meteen bij de Here zullen zijn en daar de volkomen heerlijkheid zullen genieten. We zullen Hem zien, die we vandaag niet kunnen zien, maar die we hartelijk liefhebben omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Onze God is geen kerkhof-God, geen graven-God, geen slapende zielen-God, geen God van zielen dus die - om zo te zeggen - een poosje in de aarde worden opgeslagen. Hij is, zegt de Here Jezus, de God van Abraham, Izak en Jakob, een God van levenden. Want voor Hem leven zij allen. God is de God van levend-gemaakte mensen met wie Hij ook in de dood nog gemeenschap houdt. Al zijn ontslapen kinderen, ook zij die ons zijn voorgegaan - onze kleintjes die we met blijdschap verwacht hebben; onze ouders aan wie we zo veel te danken hebben; onze man of vrouw die de Here tot Zich nam - ze leven voor Hem. Dwars door de breuk van de dood heen mogen ze, dank zij de heilige Geest, met Christus zijn! Zo kunnen we zeggen, dat we op het moment van ons sterven toch al de overwinning op zak hebben. Zo kunnen we met Paulus verlangen om heen te gaan. Zo kon ook Johannes in Openb. 20 de kerk troosten. Vreselijke tijden zouden aanbreken. Satan zou zo tegen haar gaan woeden dat velen gedood zouden worden. En dan zegt hij: "Ik zag tronen en zij zetten zich daarop." Wie? De zielen van hen die in die verdrukking bij de Here Jezus en bij zijn Woord zullen blijven. Zij zullen heersen met Christus. Ze mogen Hem zien en met Hem genieten van zijn heerlijkheid. Heel anders dan de ongelovigen: "Zij werden niet levend voordat de duizend jaren voleindigd waren." Al de tijd tot de wederkomst blijven ze dood. Maar Gods kinderen leven! Zij mogen zelfs heersen met Christus! Daar mag u op rekenen, broeders en zusters. En jullie, jongens en meisjes. Omdat de Geest ons levend heeft gemaakt, zullen we in de dood met Christus zijn: heersen met Hem. Dus heerlijk. Hoewel, we zullen ook tegelijk nog roepen om de volle heerlijkheid, om de volle verlossing naar lichaam en ziel. Want die ontbreekt nog. Ons lichaam ontbreekt nog. Daarom roepen de zielen onder het altaar ook: Hoe lang nog, Here, hoe lang? En dat doet David in Ps. 30 en Paulus in 2 Kor. 4 opzien tegen de dood. Ze willen niet ontkleed maar overkleed worden. Niet zonder hun lichaam maar in het lichaam zijn. Dat lichaam ontbreekt. En daarom is de dood nog steeds de laatste vijand. Want bij al het heerlijk dat we krijgen, wordt ons ene leven in tweeën gescheurd. We zijn met Christus en tegelijk moet ons lichaam de ontbinding zien. Daarom is de dood weinig triomfantelijk voor ons. We mogen ons best tegen hem verzetten. We mogen ook alles doen om aan die dood te ontkomen. Hij is echt niet, wat men vandaag er van maakt: een goede dood die bij je hoort en waarom je op zijn tijd eens van ophouden zou moeten weten. De dood is een vijand, een indringer die ons leven erg beschadigt. Ons lichaam krijgt het zwaar te verduren. Maar we zijn als complete mensen gekocht en betaald! Ook met dat lichaam. En de Geest heeft het tot zijn tempel gemaakt. Daarom laat Hij het ook niet meer los. Zelfs in het graf waakt Hij er over. Hij bewaart het voor de dag van de opstanding. Want "indien de Geest van Hem die Jezus Christus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij die Christus Jezus heeft opgewekt, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door de Geest die in u woont." Ja, levend maken! De Geest die eerst uw leven werkte in de moederschoot; die daarna door zijn Woord u tot zijn tempel wil maken, Hij zal ook uw vlees weer levend maken. Hij bewaart het in de dood, om bij Christus komst ook aan dat lichaam zijn werk te voltooien. Hoe vernederd het dan zijn mag, uiteengerukt of verbrand misschien, totaal vergaan of door de haaien geconsumeerd, Hij gaat het verheerlijken. Wat troost geeft u de opstanding van het vlees? Dat dezelfde Geest die zondag aan zondag door zijn Woord tot me komt, ook in de dood voor zijn tempel blijft zorgen. Hij gaat die heerlijk maken. Hoe heerlijk? Dat is zijn geheim. Ik kan er uit mezelf geen zinnig woord over zeggen. Ik weet alleen dat het dit lichaam is: dit mijn vlees. En toch anders. Heerlijk. Geestelijk.

Levend uit en door de Geest. En zo een lichaam aan dat van de Here Jezus gelijk. Zijn heerlijkheid zal al mijn leden vervullen. Elk lichaamsdeel zal er van doortrokken zijn. Het zal de Here heilig zijn. Het zal zelfs de eeuwigheid aan kunnen.

3. Dat is het derde. Dank zij de verlossing van de Here zullen wij leven bij de wederkomst. Ik geloof een eeuwig leven. U begrijpt dat ook dit artikel niet een vlucht uit het leven betekent. We blijven vanmiddag met beide voeten op de grond staan. Het eeuwige leven is niet slechts beloftegoed. Nee, dit is het eeuwige leven, dat we Vader kennen en de Here Jezus die Hij gezonden heeft. Ook van dit 'kennen' geldt dat de Geest door het Woord het werken wil. Hier in de kerk worden we levend gemaakt. Denk maar aan wat Paulus schrijft in Ef. 2 dat die mensen - en wij met hen - dood waren door hun overtredingen en zonden. Maar door zijn grote liefde waarmee Hij ons heeft lief gehad, heeft Hij ons levend gemaakt met Christus. Dit is het eeuwige leven, dat we levend zijn gemaakt met Christus. We zijn in gemeenschap gezet met Hem die het leven is. We zijn leden van zijn lichaam geworden. En dat zullen we elke dag concreet moeten laten zien! Als de dienst van de Here ons een vreugde is en zijn geboden zijn ons gezangen, dan is dat het eeuwige leven. Want zo is het ook straks. We zullen dag en nacht God dienen in zijn tempel. Wie niet zo de Here wil dienen naar zijn geboden, die heeft het leven niet. En straks zal hij buiten staan. Want de toom van God blijft op hem. Zo moet u die woorden van de catechismus lezen: dat "ik het begin van de eeuwige vreugde in mijn hart voel." Daarmee wordt het dienen van de Here echt niet tot een gevoelskwestie gemaakt. Nee, het is een zaak van je hart. Het is wat Paulus schrijft in Fil. 2: "Dat gevoelen zij in u dat ook in Christus Jezus was." Zoals Hij met heel zijn persoon voor God en voor ons geleefd heeft, zo moet ons leven voor de Here zijn en voor elkaar. Mijn hele leven leef ik naar U toe. Dat is het! Zo leven met God en met en voor elkaar. Zoals we straks ook voor 100% met en voor God en met en voor elkaar zullen leven. Maar wel oneindig rijker dan nu! Nooit zal daar zich iets nog tussen kunnen wringen. Het is dan echt een volkomen liefdedienst. Het kennen ten dele is een kennen zoals we gekend zijn. En het dienen ten dele een dienen van God dag en nacht in zijn tempel. Al wat vandaag ten dele is, is dan volmaakt. Want God maakt alle dingen nieuw. Al het onvolkomene is opgehouden. Want de zonde is weg! En de gevolgen van de zonde zijn weg. De dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn. Ziekte, pijn en invaliditeit of spasticiteit kennen we niet meer. We zullen leven in onverderfelijkheid. En ons vernederd lichaam zal aan het verheerlijkt lichaam van Christus gelijkvormig zijn. Daaraan gelijk. Hoe geweldig! Daaraan gelijk. We zullen Hem zien zoals Hij is. En dan zijn zo als Hij is. Behalve natuurlijk dat Hij God is. Maar verder Hem gelijk. Haast om niet te geloven! Niet voor niets citeert de catechismus hier die tekst uit 1 Kor. 2 dat het een heerlijkheid zal zijn die geen oog heeft gezien en geen oor gehoord en in geen mensenhart is opgekomen. Want zo is het. Onuitsprekelijk wonderlijk. Echt iets van God! Ik kan u er dan ook weinig van zeggen. Alleen wat God er van gezegd heeft. En dat is niet veel. De Here troost ons voornamelijk voor deze wereld. Want die troost hebben we nodig. Wat straks komt is zonder meer heerlijk. We zullen God eeuwig prijzen. Nee, dat is niet dat we alleen maar zingen zullen. Gelukkig niet. Want dan zou dat leven wel erg leeg zijn. Terwijl het juist een vol leven is. We zullen dag en nacht Vader dienen. Ons leven zal één symfonie zijn op de heerlijkheid van God. Wat een toekomst! Toch echt om nu al mee te beginnen. Om vandaag al je leven een symfonie van werken en leven voor God te doen zijn. Zeker, met veel vallen en opstaan. Maar toch zo dat we niet meer de zonde doen. We leven niet meer in die zonde. Dat kan niet meer. Want van die zonde zijn we op Golgotha verlost. En de Geest vernieuwt ons van dag tot dag. Daarom: Een ieder die in Hem blijft, zondigt niet. Nee, want zijn hart gaat uit naar die symfonische dienst. En het leven wordt hem een feest. Voorsmaak van het bruiloftsfeest!

Amen.